DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 5den SEPTEMBER, 1829. N. 37.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Een Overzigt van Spaansch Amerika.

(HET VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

Laat ons regtvaardig zyn ten opzigte van Rio de la Plata. Hetgeen wy hier boven aangemerkt hebben is niet eigen aan dit land, deszelfs geschiedenis is die van Spaansch Amerika. Wy bemerken dezelfde grondbeginzelen, dezelfde middelen, dezelfde gevolgen in al de Republieken, er is geen onderscheid in het eene land van het andere, dan in gewyzigde toevallen veroorzaakt door omstandigheden, zaken en plaatsen. Wy bemerken door gansch Amerika eene en dezelfde leidraad in alle staatszaken: gelyke tydvakken, ingevolge tyd en omstandigheden, komen overeen met andere tydvakken der nieuwe staten.

In geene plaats geschieden de verkiezingen wettiglyk; nergens worden de gekozenen met het gezag, ingevolge de wet, bekleedt. Indien Buenos Ayres ontydig een Lavalle heeft voortgebragt, het overige Amerika zal zich van Lavalles verpest vinden. Zoo Dorrego is vermoord geworden, er zullen moorden gepleegd worden in Mexico, Bolivia en Columbia. De dag van den 25sten Sept. is nog versch in het geheugen. Zoo Puirredon de publieke schatkist bestolen heeft, zullen er anderen in Columbia gevonden worden, die zich aan gelyke misdaad schuldig maken. Indien Cordova en Paraguay onderdrukt worden door bloedgierige schynheiligen biedt Peru Generaal Lamar aan, gebuld in een Ezels vagt, toonende de tong dorstig naar Amerikaansch bloed, en tygers klaauwen. Indien door al de Argentynsche provintien regeringlooze volksbewegingen plaats grypen, Chili en Guatemala vernederen ons op dusdanige wyze, dat wy alle hoop op rust verliezen. Däar dwingen Sarratéa, Rodriguez, Alvear hun land om straatroovers onder den naam van bevryders, in de hoofdstad te ontvangen, terwyl in Chili de Carreras en hunne aanhangers gelyksoortige daden plegen. De Directeur Freyre vernielt zyn eigen gouvernement en sticht eene boosdelooze regering, wegens zyne onbekwaamheid in het regeren, en om zyn oogmerk te bereiken, pleegt hy gezamenlyk met het kongres ongehoorde gruweldaden. Urriola schryft de wet voor aan de wetgevende magt, na de troepen van het gouvernement, als mede den Directeur, die zich moedig gedragen heeft, verslagen te hebben. En van welke misdaad mag Guatemala zich vry pleiten? daar zet men de wettig aangestelde autoriteiten af; de provintien worden tegen de hoofdstad in opstand gebragt; broeders vechten tegen broeders en verleenen geen kwartieren; dorpen stryden tegen dorpen, steden tegen steden, elk een erkend een byzonder gouvernement, elke straat heeft derzelver natie. Alles bloed en schrik tooneelen in Centraal Amerika!!!

Ofschoon het stellig is dat in Buenos Ayres de staatspersonen niet langer dan drie dagen in hunne posten blyven, zoo is het ook zeker dat Bolivia dit verachtelyk voorbeeld opgevolgd heeft. Naauwelyks vertrok de vermaarde Sucre uit dit ongelukkig land, of de verradelyke Blanco maakte zich door list meester van het aan Generaal Santa Cruz wettiglyk toebehoorende bevel. Niet langer dan vyf dagen het bewind te hebben gevoerd, werd hy tengevolge eener zamenzwering vastgezet en omgebragt. Op hem volgde een wettig aangesteld opperhoofd en op Velaz, volgde andermaal Santa Cruz, diensvolgens had het rampspoedige Bolivia vier bewindhebbers in minder dan veertien dagen tyds.

Met verbazing bezeffen wy de bykans oneindige onderdeeling van het Argentynsche grondgebied, welks staat ons toeschynt in zeker opzigt, gelyk gesteld te kunnen worden met dien van de oude baronnen; wordende deze federatie in de order der vryheid gerangschikt gelyk met het leenstelsel (feudal) in de Monarchie. De baronnen legden belastingen op, bouwden kasteelen en hadden hun byzonder regeringstelsel, ten einde de magt des Souvereins te ontkennen, ja zelfs tegen hem te stryden. Buenos Ayres, Chili en Guatemala volgen de handelingen en leerstelsels van de oude baronnen na; en zoo ontmoeten de uiteinden elkander, wegens dezelfde beweegreden van persoonlyke heerschzucht.

Maar hetgeen onlangs in Mexiko heeft plaats gehad schynt ons toe veel hooger te moeten gerangschikt worden dan hetgeen wy met leedwezen van Rio de la Plata en van Amerika aangemerkt hebben. Zoo wykt Buenos Ayres terug voor het magtige Mexiko, thans de stad *Leperada*. Ja dat schoone land wordt door de verfoeijelykste misdaden overstroomd; nieuwe *sanculotes of descamisados* bekleeden alle posten en bezitten alles wat er bestaat. Het toevallige regt van overweldiging en plundering heeft zich als koning in de hoofdstad en in de bondgenootschappelyke provintien getroond. Een barbaar der zuid kust, misgebroed van eene wilde Indiane en van een' woesten Afrikaan, beklimt het oppergezag boven meer dan 2000 lyken en ten koste van 20 millioenen geroofde eigendommen. Niets wordt door deze nieuwe Dessalines ontzien: hy schendt alles; hy berooft het volk van deszelfs algemeene en byzondere vryheid, de onschuldige van het leven en de vrouwen van de eer. Alle gruweldaden worden van en om zynentwege gepleegd. Aangezien hy tot den oppermagistraat post niet kan geraken, langs den weg van wet en door de algemeene stem van het volk, verbindt hy zich met Generaal Santana, het slechtste schepsel onder de stervelingen. Eerst vernielen zy het ryk en doen den keizer sterven, als of zy den troon niet willen genaken; naderhand herstellen zy het bondgenootschap in overeenstemming met andere belhamers die even slecht zyn als zy zelven, ten einde zich der provintien ja zelfs der hoofdstad meester te maken. Zy lieten zich in het genootschap der vrymetselaren inwyden met oogmerk om proseliten te maken. Dit alles maakt den waardigen en deugdzamen Generaal Bravo bevreesd; en doordien zyne deugd hen in den weg stond, wordt hy benevens honderde verdienstvolle officieren uit het land gebannen, wegens eene door henzelve ter zyner vernieling berokkene omwenteling.

Men weigert de stem aan een' wreeden soldaat, die als Pizarro de letters niet kent. De groote meerderheid van het volk stemt by afwezenheid van Generaal Bravo voor Generaal Pedraza, ingevolge de konstitutie en naar de wenschen van het publiek. De heerschzuchtige Guerrero laat zich door geene misdaden afschrikken, in overeenkomst met Victoria, de afgetredene President, brengt hy de hoofdstad in oproer, en ruit het graauw op tegen de gegoede ingezetenen en veroorzaakt daardoor de grootste onheilen aan de schoonste stad van Amerika. De hatelyke Leperos bestuurd door generaals van hunnen stempel, Guerrero, Lobato en Santana vermeesterden zich alles, en gelykvormig aan de soldaten van Attila in Rome, vernielen zy hare vryheid, hare regering en hare schatten. Welke menschen of welke duivels! Van het eene end tot het andere schynt de nieuwe wereld in den afgrond van schande vervallen te zyn; en indien er iets ontbreekt om dit schrikverwekkend chaos te voltooijen, Peru is genoegzaam in staat hetzelve te volmaken.

Medepligtig met deszelfs tyrannen gedurende den oorlog der onafhankelykheid, eer het deszelfs vryheid verkregen heeft, haast zich Peru in de eerste dagen van zyn aanwezen om zyn eigen boezem open te ryten.—De dappere Generaal San Martin, aan het hoofd der Chilenen en Argentiners verjoegen de Spanjaarden van Truxillo tot Ica. In Lima dacht men dat Peru reeds bevryd was, en eenigen waren bedacht om zich van San Martin te ontdoen, wier diensten zy zeer benoodigd hadden. Deze ondankbare daad breekt de staatkundige loopbaan van Peru, men ylt in allerhaast naar Jiron, waar de schandelykste daad gepleegd werd.

Luna Pizarro (waardig dezer beide namen) schoon hy Riva Aguero en Torretagle haatte, verbond zich met hen om San Martin te vernielen. Dit doel bereikt hebbende, wil het driemanschap het ryk der Incas onder zich niet verdeelen, maar elk wil hetzelve uitsluitelyk in deszelfs geheel bezitten, zonder er voor gestreden noch verdiensten er toe te hebben. Luna Pizarro stelt Lamar tegen de andere, overwint gemakkelyk twee mededingers minder slecht dan hy, echter minder in aanzien en meer zedeloos. La Mar door zynen pedagogue bestuurd, verliest door middel van Alvarada het leger van San Martin in Torata en Mosquegua, ten einde eenen weg door het land voor de Spanjaarden te banen. Diensvolgende zette Generaal Santa Cruz, in overeenstemming met Riva Aguero, den verrader La Mar af, en verpligtte hem uit Peru te vlugten. Deze nieuwe opperhoofden verzoeken aan Columbia voor de hulptroepen welke La Mar naar haar land had terug doen keeren, met het kwaad inzigt dat zy hem niet hinderlyk mogten zyn in zyne verradery. Het Kongres benoemde Torretagle tot President; en wie zal het gelooven? Deze roept ook de vyanden in, en stelt Lima en Callao in hun bezit; zie hier het verradelykste driemanschap waarvan de geschiedenis getuigt. Nimmer heeft men beleefd drie achtereenvolgende opperhoofden van eene zelfde natie, haar aan de ergste vyanden harer onafhankelykheid en van haar staatkundig bestaan overteleveren.

De Bevryder keert naar Columbia terug, latende Peru in verwarring uit gebrek aan een opperhoofd. Hierop volgt onmiddelyk de opstand der hulptroepen van Lima. En wat doet het gouvernement van Peru in deze omstandigheid? Het besluit zonder te aarzelen om deze verraders naar hun land te zenden om hetzelve te rooven van een groot gedeelte grondgebieds en hetzelve voor eene ellendige som te verkoopen, welke aan Bustamante werd aangeboden. De Generaal La Mar, onderdaan van Peru, helpt magtig deze oproerige beweging, dermate dat hy welras Guayaquil overmeesterde en zich door zyne familie en vrienden tot opperhoofd van dat departement liet uitroepen.

Voor deze ongehoorde stoutheid benoemt het kongres [illegible] tot President van de Republiek. O Luna Pizarro! Deze onwaardige Columbiaan verliest geen tyd, en alle zyne vlugheid in werking stellende, valt hy in het midden van den vrede in Bolivia, pleegt er staatkundige wreedheden, om naderhand met vernieuwde krachten den oorlog in zyn eigen land te voeren. Hy verklaart eindelyk den oorlog, verwoest den grond waarop hy geboren is, laat de stad waar hy het eerste licht zag uitplunderen en breidt den oorlog uit, zoo ver, waar de barbaren nimmer bereikt hebben. Intusschen wordt Peru niet minder door zyne ondernemingen verwoest.

Even zoo lafhartig als vadermoorderlyk vlugt hy uit Guayaquil als een dolzinnige die niet weet waarheen zyne schreden te rigten: hy vlugt voor een kind die over een handvol soldaten bevel voerde; hy vlugt te Saraguro met al de achterhoede van zyn leger voor twintig man van Yaguachi; hy vlugt te Portete voor hetzelfde bataljon, en wat nog meer is voor zyn kommandant Alzuru. Hy komt te Jiron, ziet zich verloren, teekent een verbond, betwelk hy verbrak zoodra hy zyn leven uit de wraak van Columbia gered zag, en voert op nieuw tegen ons een bloedigen oorlog, in beloning voor onze grootmoedigheid.

Er is geene trouw in Amerika, noch onder de menschen, noch onder de natien. De traktaten zyn papieren, de konstitutien boeken, de volksbyeenkomsten gevechten, de vryheid is regeringloosheid en het leven een lyden.

Amerikanen!—Deze is onze rampzalige toestand.—Indien wy die niet veranderen, is de dood verkieslyker. Alles is beter dan een eindelooze worstelstryd, wiens kwaad schynt te vermeerderen door de hevigheid der beweging en door het verwyl van tyd. Twyfel er niet aan, het kwaad vermenigvuldigt zich en bedreigt ons met eene geheele vernieling.

De volksbewegingen, het muiten der zeemagt zullen ons ten laatste noodzaken diezelfde grondbeginzelen van het staatkundige aanzyn te ontvlieden. Wy hebben de persoonlyke waarborgen verloren, om welkers volmaakt bezit wy ons bloed en alles wat wy, vóór den oorlog het dierbaarst bezaten, veil gaven; en wanneer wy onze oogen terug op die tyden werpen, wie zal ontkennen dat onze regten meer geëerbiedigd werden. Wy zyn nimmer zoo ongelukkig geweest als tegenwoordig, wy bezaten stellige en wezenlyke goederen, terwyl hedendage onze verbeelding zich voedt op droombeelden, de hoop op de toekomst, wordende wy steeds uit den droom gewekt door bittere zekerheid.

Wy hebben dus genoeg aan twintig jaren in oorlog en onheilen doorgebragt. Wy haken naar een vast gouvernement, bestaanbaar met onzen tegenwoordigen toestand, gelykvormig aan de natuurlyke neiging van het volk, en bovenal een gouvernement hetwelk ons verwydert van deze wrede hydra de regeringloosheid, bloedgierige monster, dat zich voedt met de fynste bestanddeelen der Republiek en welks ondoorgrondelyke in-

vloed alle menschen in eenen zinneloozen toestand brengt en hen alle de onbeteugelde begeerte naar alleenheersching inboezemt, met onverzoenlyke haat tegen wettige gehoorzaamheid.

De schildery dezer herzenschim is die der revolutie, welke wy reeds ondervonden hebben en welke wy nog afwachten kunnen, indien wy gezamenlyk met kracht en nadruk het maatschappelyke ligchaam, hetwelk naar den afgrond helt, niet opbeuren. Het vaderland verbeidt ons op den dag van het kongres, om op ons de verpligting van hare redding te leggen, het zal ons toeroepen:

Columbianen!—Veel hebt gy geleden, veel hebt gy vruchteloos opgeofferd, wyl gy den waren weg naar uw heil niet ingeslagen hebt. Gy beminndet de vryheid, en waart door hare magtige tooverkracht bedwelmd; maar daar de vryheid even gevaarlyk is als de schoonheid in de vrouwen, welke men uit liefde of ydelheid, misleidt en begeert, zoo hebt gy haar niet zoo rein en onschuldig bewaard, als zy uit den hemel is gedaald. De magt gesproten uit uwe regten, heeft de byzondere heerschzucht van alle standen gaande gemaakt. De tweede magistraat der Republiek heeft de eerste vermoord; de derde afdeeling troepen heeft het zuiden overweldigd; Pasto is in opstand tegen de Republiek; Peru verwoest het grondgebied van zyne weldoeners; en byna is er geene provintie die hare magt en regten niet misbruikt heeft. In dat noodlottig tydvak was alles bloed, verwarring en verwoesting; zonder U een ander heen komen te laten dan om uwe zedelyke krachten te vereenigen ten einde eene regering daartestellen welke vermogend genoeg is om de heerschzucht te onderwerpen en de vryheid te beschermen; anderzins zult gy tot spot der wereld verstrekken en uwe eigene slagtoffers worden.

Luister! luister naar het geroep des vaderlands, de gezaghebbenden en de medeburgers; de provintien en het leger, ten einde een ondoordringbaar ligchaam te vormen tegen de hevigheid der partyzugtigen; schaart U om de nationale vertegenwoordiging met deugd, kracht en met de lichten van COLUMBIA.—*Cuenca* 1829.)

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 4den September 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van Mejufvrouw ESTER VAN ISAAC GOMEZ, Wed. van JACOB DE CRASTO, zullen op Maandag den 21sten dezer by Publieke Opveiling op zeer voordeelige voorwaarden doen verkoopen:

Een Huis en Erve gelegen in de Willemstad, in de Breede Straat, Wyk 2, No. 83.

Een Plantagie of stuk grond met de daarop staande woonhuis en verdere gebouwen genaamd Hof & Berg, door de wandeling Vagevuur, gelegen in de Oost Divisie 3de District; als mede een Neger genaamd Gieto.

G. VOS, JZ.
B. A. CANCRYN.

Den 4den September 1829.

, *ONDERTROUWD.*

JOHANNES LOURENS HOEVERTSZ,
EN
HERMINA MARTINA NEUMAN.

Curaçao den 4den September 1829.

TE KOOP
Op het Drukkery Kantoor,
A. B. C. BOEKEN.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

31. golet Mary, Van Grieken,	Bonaire
SEPTEMBER.	
2. bark Perseverance, Hands,	Puerto Cabello
4. golet Esther la Reyna, Jacobs,	Coro

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

31. golet La Voltigeuse, La Galouse,

SEPTEMBER.

3. golet Gran Maria, Conant,
4. —— Aurora, De Haseth,

Op laatstleden Zondag den 30sten Aug. is Z. M. brik Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, van Suriname aangekomen.

Wy hebben by deze gelegenheid van onzen korrespondent aldaar eene reeks Zondagsche en Donderdagsche Couranten ontvangen, waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben.

Het doet ons leed dat wy niet in bezit zyn van die Courant waarin het officiele legerberigt staat van den veldslag van Kulatscka, zoo dat wy slechts de byzonderheden van dien slag moeten opmaken uit de beredenering des redekteurs van den Glasgow Courier van den 4den July.

Het Russische leger had het beslag geslagen vóór Silistria, dat een garnisoen heeft van 13,000 man. De Groot Vizier bevond zich in zyne onneembare positie te Schumla, dat 70 Engelsche mylen zuidelyk van Silistria ligt.

Pravadi of Paravadi ligt oostwaarts van Schumla, ten zuiden van Varna; en is omstreeks 25 mylen van Schumla af. Pravadi is eene kleine stad die door de Russen is versterkt geworden, ten einde te dienen als een voorpost van Varna en ook om de belegering van Silistria eenigzins te dekken. Alle de omliggende streken zyn woest, daar de Turken in het vorige jaar de Bulgarische familien uit die gewesten weggevoerd hebben om het land tusschen den Balkan en den Donau tot eene woesteny te maken.

De Groot Vizier heeft dus zyn versterkt legerkamp verlaten, met oogmerk om Silistria te ontzetten, doch hy kon Pravadi niet in zyne regterflank laten liggen, te meer daar generaal Roth, de kommandant van Varna, met een legerkorps in de nabyheid was. De Vizier sloeg dan het beleg vóór Pravadi. Ondertusschen trekt de Russische opperbevelhebber Diebitsch, na eene genoegzame magt vóór Silistria gelaten te hebben, door geheel woeste streken heen en plaatst zich tusschen Schumla en het leger van den Groot vizier, terwyl Roth uit de nabyheid van Varna in eene tegenovergestelde rigting aanrukt en zich met het hoofdleger vereenigt.

De Groot vizier schynt daarop het beleg van Pravadi opgebroken en eene poging gedaan te hebben om door de Russen heen te slaan, hetgeen zoo wy zien mislukt is. Daar deze oorden geheel ontvolkt en verwoest zyn, zoo zal er van zyne verstrooide benden weinig teregt komen. Het is Diebitsch door list gelukt om de Turken in gevecht te brengen, want om hun verschanst leger op de steile bergvlakten van den Balkan aantetasten, zou het geheele leger van Napoleon niet vermogt hebben.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Brussel, Mei 27.—Z. M. de Koning heeft, by besluit van den 24sten dezer, Z. K. H. den Prins *van Oranje* eene nieuwe waardigheid opgedragen, en wel het opperbevel over alle de schutteryen des Ryks, met den titel van kollonel-generaal.

Den 31*sten Mei* —Z. K. H. de prins *van Oranje* heeft gisteren als kollonel-generaal de officieren der schuttery ontvangen. Z. K. H. heeft hun op de minzaamste wyze toegesproken en hun verzekerd, dat hy zich overtuigd hield, dat zylieden het vaderlandslievend oogmerk van de instelling der schuttery, by welke een deel der natie de beschermer was geworden van de rust en zekerheid van het geheel, op zyne regte waarde schatteden. Z. K. H. heeft genoemde officieren tegen Zondag ter maaltyd genoodigd.

Gent, 1sten Juny.—Het dagblad van de zoogenaamde party der ultra katholyken, hetwelk hier ter stede het licht ziet, verkondigt zyne lezers, dat de ridderschap van Oost-Vlaanderen ditmaal by voorkeur als leden van de Staten der provincie heeft benoemd personen, die de beruchte petitien hebben geteekend.

's Gravenhage, 11den Juny —Op den 1sten July aanstaande zal te Vlissingen gereed liggen, om op dien dag van daar de reis naar Suriname en Curaçao aantenemen, 'sRyks stoompakket *Suriname*, waarover het bevel is opgedragen aan den luitenant ter zee der 1ste klasse *S. R. van Franck*; zynde het gemelde stoomvaartuig hetgeen op 'sRyks werf te Vlissingen aangebouwd en voorzien is van twee stoom-werktuigen, van honderd paardenkrachten ieder, byzonder geschikt tot vervoer van passagiers, ingerigt om dezelve gedurende de reis alle gemak te verschaffen; en voorts bestemd tot het medenemen van goederen, brieven, gelden, enz.

Parys, Mei 16—Brieven uit Navarino melden de navolgende byzonderheden:—"De president van Griekenland, graaf *Capo d'Istrias*, is den 11den in Modon gekomen. De maarschalk *Maison* heeft zich derwaarts begeven, ten einde Z. E. te verwelkommen, en beide hebben elkander op de beleefdste wyze ontvangen. Den 14den is de president te Navarino aangekomen, en ook in die vesting, even als te Modon, met de eerbewyzingen, aan zynen rang verschuldigd, ontvangen. Hy heeft zyne byzondere tevredenheid te kennen gegeven, over den spoed, waarmede die stad wordt herbouwd. In de beneden-stad, welke, by de komst der Franschen, geheel verwoest was, zyn dan ook sedert 200 huizen, zoo houten als steenen, opgerigt geworden.

Den 15den April is de president, altyd over land, naar Patras vertrokken, ten einde tegen het laatst der maand op Egina terug te wezen, alwaar den 20sten Mei het nationaal congres van Griekenland moet worden geopend.

De kollonel *Fabvier* bevindt zich te Modon en wacht bevel, om naar Frankryk terug te keeren.—Drie jonge lieden, die zich in zyn gevolg bevonden, zyn als officieren by de geregelde grieksche troepen geplaatst. Gedurende het verblyf van den president te Navarino, hebben vele fransche soldaten zich voor de grieksche dienst aangegeven, en hoewel hy geenzins den eersten den besten heeft aangenomen, zyn toch 170 hunner geclasseerd geworden, en gereed, om eerlang naar hunne nieuwe bestemming te vertrekken. Zy zullen voornamelyk by het wapen der artillerie en genie worden geplaatst, waaromtrent by de Grieken schier alles ontbreekt.

De maarschalk *Maison* vertrekt den 17, om de voornaamste militaire punten van den Peloponnesus in oogenschouw te gaan nemen. Zyn togt zal 20 à 30 dagen duren, en na het volbrengen van denzelven denkt hy zich, over Maltha, naar Frankryk te begeven.

Twee engelsche fregatten hebben den admiraal *Miauli*, die Lepante steeds blokkeert, een bezoek gegeven, zoo het schynt, om te vernemen, of de Franschen de Grieken de behulpzame hand boden, in derzelver ondernemingen, ten noorden van de landengte. Zy hebben zich echter kunnen overtuigen, dat de Franschen in dezen eene stipte onzydigheid in acht nemen.

Men heeft andermaal onderhandelingen met Algiers willen aanknoopen, door middel van den consul te Tunis, doch dezelve zyn mislukt. De *Dey* meent, dat hy de beleedigde party is, en wil zich in geenen deele naar de fransche voorstellen voegen —Hy laat de kust zoo veel mogelyk versterken en verklaart het uiterste te zullen afwachten.

Den 26*sten Mei* —Brieven uit Navarino van den 25sten April melden, dat de maarschalk *Maison* den 20sten van Modon is vertrokken, ten einde de voornaamste militaire positien van Morea in oogenschouw te gaan nemen.—In Navarino werden steeds nieuwe huizen gebouwd, en de tegenwoordigheid van eene talryke fransche land-en zeemagt scheen in genoemde plaats eene tamelyk wel voorziene markt te hebben gevestigd.—De gezondheid der troepen was by uitstek voldoende.—De leden van de commissie van wetenschappen waren alle op reis, en de heer *Bory de St. Vincent* had reeds een gunstig verslag gegeven van den natuurlyken rykdom van den grond.

Zoodra de maarschalk *Maison* in Frankryk terug zal zyn gekomen, moet hy zich met den admiraal *de Rigny* verstaan over de beste middelen; om den halstarrigen Dey van Algiers, des noods, door kracht van wapenen, tot reden te brengen. Men spreekt van een bombardement van de zeezyde, en, zoo dit niet aan het doel beantwoordt, van eene belegering van de landzyde, waartoe een zeer aanzienlyk corps troepen zoude worden overgescheept;—wat echter van dit een en ander zy, is tot dus verre niet met genoegzame zekerheid bekend.

Een klein aantal fransche militairen, wel-

ke in der tyd een deel hebben uitgemaakt van de Spaansche constitutionele legers en in den jongsten oorlog door de Franschen gevangen zyn genomen, heeft dezer dagen van Z. M. den Koning kwytschelding van straf erlangd, en is uit de gevangenissen te Nimes ontslagen.

Den 31sten Mei —Uit Ryssel wordt gemeld, dat aldaar gevankelyk is binnen gebragt een Fransche geestelyke, aangeklaagd van het aanranden der eerbaarheid van ettelyke jonge dochters, aan zyne zorg toevertrouwd. Hy had de vlugt genomen naar de Nederlanden, doch is in Kortryk aangehouden en uitgeleverd.—*Haarl. Cour.*

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE COURANTEN.

Glasgow, July 4.

Lord Strangford is thans met onverrigte zaken uit de Brazilien aangekomen. Op den 3den Mei deed de keizer Don Pedro zyne aanspraak aan de kamer. Hy verklaarde in dezelve dat hy *ooit of immer in onderhandeling zal treden met den overweldiger noch deszelfs overweldiging erkennen*; maar terzelver tyd gaf hy te kennen, dat het zyn voornemen niet is, om zyne zee en landmagt in de Brazilien, in eenen oorlog tegen zynen broeder te bezigen.

RUSLAND EN TURKYE.

Het gevecht van Kulatscha, waarvan wy in onze laatste melding gemaakt hebben, schynt ons toe een der bloedigste en beslissendste gevechten te zyn geweest welke in de hedendaagsche tyden plaats gehad hebben. Dat het verlies der Russen zwaar is geweest, is blykbaar, maar dat dat der Turken zwaarder is geweest, is niet minder blykbaar. Een leger bestaande uit meer dan 40,000 man en uit de bloem der geregelde troepen, is letterlyk aan stukken gehakt, het grootste gedeelte is op het slagveld gesneuveld en het overschot in alle rigtingen verstrooid, zonder een aanvoerder, zonder wapen en zonder levensmiddelen, moet allerzekerst in kleine gedeelten gedood of gevangen gemaakt worden.

Vervolgens zyn wy niet onderrigt of de Groot Vizier instaat is geweest Schumla te bereiken, hetgeen ons zeer twyfelachtig voorkomt, wegens de door den Russischen generaal genomene voorzorgen, om de troepen welke hy achtergelaten had, tot het gadeslaan van die vesting, te versterken, en welke geposteerd waren ten zuid oosten van dit versterkte kamp, by welken weg alleen de Groot Vizier instaat is met een aanmerkelyk gedeelte van zyn leger (indien hy een aanmerkelyk gedeelte zyner troepen heeft kunnen redden,) zyn hoofd kwartier te bereiken.

De laatste berigten uit Warschau melden dat eene zware krygsmagt die uit Schumla ter hulpe van den Groot Vizier, na zyne neerlaag, is toegesneld, is aangevallen en verslagen geworden, en verpligt geweest de vlugt te nemen naar dezelfde rigting, welke het overschot van den Groot Vizier ingeslagen heeft. Zoo dit berigt waar is, en wy denken het zeer waarschynelyk te zyn, dan is het zeker dat de terugtogt van den Groot Vizier, niet dan met een weinig volk kan geschieden.

Welke krygsmagt de Turken in Schumla hadden, kunnen wy niet naauwkeurig opgeven. De *Courier de Smyrna* bepaalde onlangs het getal op 80,000 man; maar dit is waarschynelyk boven de wezenlyke sterkte; vóór het gevecht van den 17den Mei, zoude het op 70,000 man beloopen hebben. Van deze troepen kunnen er niet meer zyn dan 30,000 man, ingesloten in het verschanst kamp, waar zy naar alle waarschynelykheid aangevallen zullen worden door het gansche Russische leger, voor dat zy ontzet kunnen worden door een ander Turksch leger, van de groote heirmagt, welke geposteerd is aan geene zyde van de Balkan, bestaande volgens geloofwaardige berigten uit 100,000 man.

De toestand der zaken in dit gewest is zoodanig dat men spoedig de belangrykste en beslissendste uitkomst mag te gemoet zien. De bekwaamheid en krygskunde aan den dag gelegd door den Russischen opperbevelhebber in deze gelegenheid is blykbaar en niet te ontkennen, en is een staaltje van hetgeen Rusland van zyne toekomstige krygsverrigtingen mag verwachten. In weinige dagen heeft hy een zwaar leger gevoerd van Silistrie naar Schumla, zynde een afstand van 60 mylen, door een land, zoo moeyelyk dat de pioniers wegen hebben moeten banen voor de troepen, en met zoodanige geheimhouding en spoed, dat hy alle gemeenschap tusschen zynen onverdachten tegenstander en Schumla, het middelpunt van deszelfs hulpbronnen, afgesneden heeft, zelfs vóór dat hy geweten heeft dat de Russische generaal van Silistrie vertrokken was.

Het blykt tevens uit de berigten dat de Russische generaal onder zyn bevel heeft eene genoegzame krygsmagt om Silistrie te kunnen belegeren en terzelver tyd bestand tegen eenig leger, hetwelk de Turken tegen hem in veld zouden kunnen monsteren. Van hem en van het Russische leger mogen wy in dezen veldtogt de schitterendste daden verwachten.

De stoute valschheid welke de Fransche drukpers, ter wraakoefening voor de neerlaag welke de Franschen in 1812 geleden hebben, in het licht gebragt, aangaande de krygsverrigtingen der Russen in het verloopen jaar, en welke zoo ligt geloof kreeg by en aangenomen werd door een groot gedeelte van ons zelven, heeft, terwyl het de Turken veel vertrouwen deed stellen op hunne hulpbronnen en op hunne kracht, de verontwaardigde gevoelens van het Russische gouvernement, het leger en het volk dermate opgewekt, dat het zeer zeker hen zal aanzetten, om al hun vermogens aante wenden ten einde de vlek, hetwelk hun door hunne gefranschificeerde lasteraars aangewreven wordt, van onervarenheid, onvermogen, gebrek aan gezond verstand, en zelfs van bloohartigheid uittewisschen.— Dienvolgens mag men verwachten dat de maatregels welke de Russische generaal zal nemen, zeer vaardig en beslissend zullen zyn, zoo heeft men te verwachten dat de gevechten in dezen veldtogt bloedig en beslissend zullen zyn.

De Russische bulletins welke wy ontvangen hebben, hebben menig fyn gekscherend teleur gesteld en vele uitgebreide editoriale speculatien onder onze Londensche tydgenooten afgebroken. Eenige hunner hebwillen volharden, in weerwil van alle naauwkeurige berigten dat *Paravadi* door den Groot Vizier, op den 17den Mei, is ingenomen, terwyl het nu blykt, en waaraan wy nimmer getwyfeld hebben, dat het Russische berigt desaangaande, zeer naauwkeurig is, namelyk; dat de Groot Vizier na dat hy in het bloedige gevecht van *Eski Arnautlar* terug geslagen werd, naar Schumla opgetogen had, van welke plaats hy eenige dagen later uitgevallen was, met eene zwaardere krygsmagt om *Paravadi* te belegeren, hetgeen generaal Roth die in de nabuurschap met eene geringe krygsmagt geposteerd was, niet kon beletten, tot dat de Russische opperbevelhebber zich met generaal Roth vereenigde en hem onverwachts op het lyf viel.

Een Turksch officieel berigt wegens het gevecht van den 17den Mei, meldt stellig dat de Groot Vizier naar Schumla is terug gekeerd na den aanval op *Paravadi* van gemelden dag. Dit bulletin strekt als een bewys der officiele berigten welke de Turken in omloop brengen. Het schynt te zyn een berigt medegedeeld uit Schumla aan den Turkschen gouverneur van Joannina in Epirus, en behelst dat in het gevecht van den 17den Mei, de Groot Vizier *Paravadi* heeft ingenomen en al de aldaar zynde Russen over den kling heeft gejaagd; waaronder zich bevonden heeft generaal Roth de gouverneur van Varna; en waarna, gelyk reeds is gemeld, hy naar Schumla is terug gekeerd. Maar toen de waarheid aan den dag kwam, vonden wy generaal Roth in het leven, en de Groot Vizier dezelfde Russen welke hy in *Paravadi* gedood had, belegerende. Hieruit blykt dat de Turken, met dezelfde uitwerking bulletins kunnen schryven als Napoleon gedaan heeft.

PORTUGAL.

Don Miguel is op de Kaap Verd eilanden en in de Portugesche bezittingen aan de kust van Afrika tot Koning uitgeroepen.

Vader José Agostinho, de hofprediker in Lissabon, heeft een blaauw boekje uitgegeven, waarin hy aanraadt om al de konstitutionelen, de een na den ander te doen ophangen, en wenscht dat dit werk thans mogt aangevangen worden terwyl de dagen lang zyn en het weder gunstig is. "Moge God" zeide de Migueliste priester met wreedaardige spotterny "bevelen dat de executien in deze lange dagen van Mei een aanvang nemen, welke maand overvloedige tyd daartoe geeft. Doordien dit jaar ons met schaarschheid van levensmiddelen bedreigt, laat dan het volk in vreugde gediend worden, met *versch vleesch* van de galg."

De onlangs overledene Koningin van Spanje heeft 20,000 piasters nagelaten ter stichting van een klooster, waarin eeuwigdurend missen moeten gelezen worden voor de rust van hare ziele.

FRANKRYK.

Een dichtstuk by den heer Barthelemy, en Mery, strekkende om den zoon van Boonaparte tot de aandacht van het publiek te trekken, is thans te Parys in het licht verschenen, getiteld "*Le fils de l' homme*" en zyn de exemplaren van hetzelve op bevel van den Koning door den directeur van politie in bewaring genomen.

Het verschil tusschen Frankryk en den Dey van Algiers is opgekomen gelyk Rome van een niets beduidend begin. De Dey had twee brieven gezonden aan den Franschen minister voor buitenlandsche aangelegenheden, betreffende eenige handels zaken; en deze brieven bleven onbeantwoord. De Dey schreef dit gebrek aan beleefdheid toe aan den konsul en op een publiek audientie gaf hem een slag met zyn flipflap, hetgeen den oorlog ten gevolge heeft gehad.

Arrived on Sunday the 30th August, H. B. M. schooner Speedwell, lieut. Baddus, from Bonaire; and on Tuesday the 1st inst. H. B. M. corvette Espiegle, capt. Drinkwater, from Trinidad.

Sailed on Wednesday the 2d inst. H. B. M. schooner Cangoroo, lieut. Collins, for Bonaire.

A VIEW ON SPANISH AMERICA.

(CONCLUDED FROM OUR LAST.)

Though it is possitive that the Magistrates of Buenos Ayres occupy their places no longer than three days, nevertheless Bolivia followed the detestable example.—Scarcely had the illustrious Sucre departed from that unhappy country, but the perfidious Blanco usurped by intrigues the command legally devolving on General Santa Cruz. His government lasted only five days, when he [illegible] death by a faction, and succeeded by a lawful chief, and after Velas, Santa Cruz was reinstated; thus had the unfortunate Bolivia four different chiefs in less than a fortnight.

It appears strange the almost numberless subdivision of the Argentine territory, the state of which may in certain point be compared to that of the ancient Barons, being the federation in the order of liberty analoguous to the feudal system in monarchy. They imposed taxes, built castles, and had their own government in order to disown the sovereign and oppose him. Buenos Ayres, Chili, and Guatemala imitated the practies and doctrines of the ancient Barons, and by the same motives of individual ambition, they attained the same end.

However the accident just happened in Mexico surpasses by far every thing we with regret related of Rio de la Plata and of America. Thus Buenos Ayres yield to the oppulent Mexico now the city *Leperada*. The most horrid crimes cover that fine country; new *sanculotes* or rather *descamisados* fill the place of the supreme magistracy and possess every thing existing. The accidental right of usurpation and pillage enthroned itself as king in the capital and in the provinces of the federation. A barbarous creature of the south coast, miscreant of a savage Indian and of a fierce African, ascend the supreme place over more than two thousand dead bodies and at the expence of twenty millions pillaged property. This new Dessalines does not make any exception; he violates all: he deprived the people of their liberty, the inhabitants of their rights, the innocent of his life, the women of their honor. Every crime is committed by his order and for his sake. Not being able to ascend legally to the magistracy or by the public suffrages, he associated himself with General Santana, the most perversed among mortals. They first destroyed the empire, caused the emperor to be shot, as if they did not aspire to the throne; afterwards they established the federation in concert with other ringleaders, men as perverted as themselves, in order to overpower the provinces and the capital. They suffered themselves to be initiated in the masonic lodges in order to make converts. These proceedings terrified General Bravo, a worthy rival of honest men; and as his virtue restrained them, they exiled him from his country with a hundred well deserving officers, by a faction, which they raised for his destruction.

The general suffrage had been refused to a furious soldier, who similar to Pizarro can not read. The majority of the people voted by absence of Bravo, for General Pedraza, in conformity to the constitution and the wish of the public. The ambicious Guerrero never deterred by crimes, in concert with Victoria, the late president, involved the capital in disturbances and roused the rabble against the wealthy population, overawing the finest city in America, with actions the most filthy on earth. The hateful Leperos guided by Generals of their own stamp, like Guerrero, Lobato and Santana seized upon every thing, and similar to the soldiers of Attila in Rome, destroyed their liberty, their government and their wealth. What kind of men or demons are they! From one end to the other the new world resembles an abyss of abomination; and if there is any thing wanting to complete this frightful chaos, Peru sufficiently suffice.

Assisting her tyrants during the war for independence, without obtaining her liberty in full, Peru in the infancy of her existence tore her own breast. The gallant General San Martin at the head of the Chilians and Argentines, drove the Spaniards from Truxillo to Ica.—Now it was believed in Lima, that Peru was totally libirated; accordingly some projected a plan to rid them-

selves of San Martin, whose services they still very much wanted. This act of ingratitude broke the political career of Peru and continued to Jiron, where the most execrable action had been perpetrated.

Luna Pizarro, (worthy of both names) hating Rivaguero and Torretagle conspired with them to destroy San Martin. Having attained their object the Triumvirate wished not to divide the empire of the Incas among themselves, but each pretended to possess it alone, though by no means they had any right to it. Luna Pizarro opposed La Mar to the others; triumphed with facility over two rivals, less perversed but more descredited and more inmoral than he. Being guided by his pedagogue La Mar lost by means of Alvarado, in Toráta and Mosquegua, the army of San Martin in order to pave the way in the country for the Spaniards. Meanwhile General Santa Cruz together with Rivaguero deposed the traitor La Mar, obliging him to quit the country. These new chiefs solicited from Colombia to have the auxiliaries again, which La Mar had sent to their country, being afraid that they may hinder him in his treacherous projects. The Colombian troops returned to Peru to liberate the country from its enemies. President Rivaguero degraded and proscribed by the Congres offered to sell his country to the Spaniards. The Congress appointed Torre Tagle as President. But who will believe it? He likewise proved a traitor to his country and delivered Lima and Callao in the hands of the Spaniards. Behold the most perfidious Triumvirate, never known in history. Certainly never happened that three chiefs of the same nation successively betrayed their country to the most cruel enemy of their independence and political existence.

The Liberator returned to Columbia leaving Peru in disorder for want of a chief; in consequence whereof he received shortly after his departure the news of the insurrection among the auxiliaries of Lima. How did the government of Peru behave in this circumstance?—They decided without hesitation to send these traitors to their country, purposedly to rob it of a large part of its territory, and sell that for a scanty sum, which was offered to Bustamante. General La Mar, a Peruvian subject assisted greatly these revolutionary disturbances so that they became soon master of Guayaquil; and caused himself to be proclaimed chief of that department by the intrigues of his families and friends.

In remuneration of this unheard perfidy the Congress nominated him President of the Republic. Oh Luna Pizarro! This undeserving Colombian lost no time, setting all his activity in action, invades Bolivia in plain peace and commits the most atrocious actions, in order to gather all his strength to wage war against his own country. At last the civil war desolated the ground which gave him birth, caused the city where he received the first light to be plundered, and extended the dominion of hostility, further than it ever reached the Barbarians But Peru had been not less ruined by these outrages.

As coward as parricide he deserted from Guayaquil like a furious not knowing where to direct his steps.—He fled for a child who commanded over a handful of soldiers; he fled with the reserve of his army for twenty men of Yaguachi in Saraguro; he fled from Portete for the same battalion and worst of all for his own commander Alsuru. Arriving at Jiron, seeing himself lost, signed a treaty which he violated, as soon as he found himself safe from the vengeance of Colombia, and assumed again a hostile attitude against us in recompence for our magnanimous generosity.

There is no faith in America neither among men nor among nations. Treaties are merely papers, constitutional acts books, elections combats, liberty anarchy, and life a torment.

Americans!—This is our deplorable situation. Death is preferable to its continuance, every thing is preferable to this endless strife, the maliguity of which seems to accrue by the violence of commotion and delay of time. Be assured evil encreases every moment threatening us with complete destruction.

Popular commotion, mutinies of the naval forces, compel us ultimately to detest the same principle constitutives of the political life. We lost our individual guarantee, for the perfect attainment of which we sacrificed our blood and the most precious goods we possessed before the war; and if we turn our eyes towards that time, who will deny that our rights were then more respected. Never were we so miserable as at present, we formerly possessed positive and real goods, while in these days illusion nourishes itself on fancy, hope on futurity; and we remain mortified by the discovery of new calamities.

Sufficient that we passed twenty years in hostilities and sorrow. We wish anxiously for a firm government, agreeably to our actual situation, analogous to the genius of the people, and above all, a government, capable of removing from us this ferocious hydra of anarchy, that sanguinary monster, who nourishes himself on the most exquisite substance of the republic and whose inconceivable condition reduces men to such a state of frenzy, inspiring them with an unruly passion for absolute authority, at the same time with an implacable hatred to legal obedience.

The picture of this chimera is that of revolution, which we experienced already, and are not yet out of its grasp, if we do not with energical vigour strenghten the social body, which is declining towards annihilation.—The country expect us on the day of Congress to impose on us the duty of her safety and will call to you:

Colombians!—Much are your sufferings, much your sacrifices, without gain, because you did not ascertained the path of glory. You fell in love with liberty and became enchanted by her forcible attractions; but as liberty is as dangerous as beauty in women, which is seduced and covetted, for love or vanity, you have not preserved her as innocent and pure as she decended from heaven. The *power* natural enemy of your rights, had excited the individual ambition of every class of the state. The second magistrate of the Republic assasinated the first; the third division invaded the South; Pasto rebelled against the Republic; Peru desolated the territory of her benefactors; and scarcely there is a province which had not abused its strength and its rights. This fatal period had been distinguished by blood, confusion and ruin; without leaving you any other recources, than to concentrate your moral strength, in order to establish a government, powerful enough to suppress ambition and protect liberty, in contrary would make you the division of the world and you would fall your own victim.

Hear! Hear! the voice of the country, the magistrates and the citizens, the provinces and the armies; in order to form an impenetrable body to the violence of faction: surround the national representation with virtue, strength and the lights of COLOMBIA.—(*Cuenca* 1829.)

BOLIVAR AND HIS PLANS.

Correspondence of the Journal of Commerce.

"POPAYAN, (*Colombia*,) *October* 1828.

Bolivar, while in Lima, was much perplexed as to the means by which he should bring Colombia into his project—when the insurrection of Paez and the call for a reform of the Constitution, presented themselves as affording a fit opportunity for the accomplishment of his plans. He immediately sent a man in his confidence, named Leecadio Guzman, with instructions to foment the disorder; and by virtue of these, the envoy completely effected his object in all the Department through which he passed, making them declare for different sentiments,—at the same time advising them to appeal to Bolivar, that he might save them from the danger excited by himself, and to place in his hands the destiny of the Republic, which, through the intrigues of Guzman, presented a scene of confusion.

Bolivar soon followed his envoy, leaving in Upper and Lower Peru two respectable divisions of Colombian troops to sustain his system, and compromised with Paez, by offering that on the 1st of January, 1827, a grand Convention should be installed for the revision of the Constitution. This was precisely what he himself wished, that he might establish under legal appearences the Bolivian government, which he believed could be effected through his influence and power, being persuaded that all the Deputies to the Convention would yield to his desires. As the commotions in the North and the disorders in the South of Colombia, were only the will of Paez and Bolivar, without any active part being taken by the people, who had long been in subjection to military chiefs, every thing, on the reconciliation of these two men, turned as they desired. In the North of the Republic, Bolivar governed with full sovereignty, with Paez for his Lieutenant or Second; the South returned to its former government under the executive constitutional powers of the nation; and the Centre continued under the general law from which it had never been separated.

In consequence of this state of things and the general peace which prevailed in Colombia, its ordinary Congress convened in June, and decreed the calling of a Convention, to the great gratification of all; Of the people, in the hope of its conferring prosperity and safety; of Paez, in the expectation of greater security and aggrandisement; of Boliver, in the hope of carrying into effect his Bolivian system. His proclamation calling the Convention—being already in the exercise of the Presidential authority—betrayed his joy in every letter: and in his Message to Congress, when he took the oath, he said, "By a decree (meaning that of the 10th of January) I established peace and union in the North. Afterwards I established order and tranquillity in the rest of Colombia. The great Convention has been called, and in this manner Congress has saved the Republic" Not one appeared dissatisfied, but on the contrary, every heart overflowed with joy, and all were enthusiastically bent on the elections: for if the North was lamenting the unproductiveness of its agriculture and commerce, on account of the fiscal laws given by Bolivar in Caracas—on account of the diminution of laborers for tilling by reason of enlistments when there was no war—and on account of the desertion of the fields because of persecution without crimes—they regarded it as a suffering from which they might be freed by the approaching Convention, and therefore endured it without a murmur.

And here it should be remarked, that scarcely had Bolivar left the Peruvian territory, when Lima proclaimed its liberty—for liberty is indigenous in the hearts of Americans. Nevertheles, three or four writers of Colombia, devoted to tyranny, carry their sentiments to the indelicate extreme of denying to Americans the possession of virtue and knowledge; thus sustaining the reasons alleged by the Spanish Ministry for opposing their independence. All those who can honestly believe, on so false an evidence, that the Americans are incapable of a free government, ought to be undeceived. If Mexico, which affords an example both sad and eloquent, is not sufficient to convince the sceptical, Peru may be ranged along with it, giving proof of her virtues, as Colombia will hereafter give proof of hers. Lima, delivered from her oppressor, abolished the Bolivian system; and on the 26th January, 1827, while Paez and Bolivar were busied about Venezuela in Colombia, succeeded in effecting the removal of the Colombian troops who had been left there as a guard, and regained the rights which Bolivar had usurped.—The Provinces which he had separated from Peru and formed into an independent State by the name of Bolivia, made a similar effort, but were unsuccessful. Let there be no oppressors, and it will be seen whether there are any virtues. Let ambittion be banished from the soil of liberty, and then sound heads without number will appear, fully competent to give to their country a complete social organization. The unexpected fortune of Lima, created uneasiness in the mind of Bolivar, who sought to construe it into an invasion of Guayaquil; but he was calmed by the hope that the Convention would sanction the Bolivian system, and thus facilitate his operations against Peru.

The form of the oath prescribed by the law regulating elections, did not cease to disturb him,—by virtue of which the Convention could not alter certain eternal foundations on which the Republic was erected; and this gave occasion for some periodicals in opposite parts of the country, even as far distant as Caracas from Guayaquil, to open at one and the same time a controversy concerning the oath, with such an identity of ideas as might be expected to flow from the same fountain.

Meanwhile the people, in good faith, fixed their eyes upon virtuous and patriotic Electors, who would defend their rights, give them liberty, and secure their tranquility. But intrigue was busily at work, and no means were left untried to defeat these honest expectations. Fifteen chosen military men were made Generals in one day, on the 2nd of October, 1827. In whole Provinces the martial law was proclaimed, (which is called in Colombia *Estado de asamblea*,) when there was no kind of insurrection, and no foreign invasion,—the only two cases in which martial law can be constitutionally enforced. There was, however, no lack of internal *evasion*, i. e. the proscription and expulsion of respectable patriots and fathers of families; and to complete the disgrace, it was pretended that 12,000 Spanish troops were in readiness in the Canaries to sail in Sardinian transports, which had anchored in the harbor of Gibraltar, for the invasion of the country. Under this pretence, orders were given to levy 16,600 men and place them under military command. Falsehoods and clamors were circulated to terrify the people; noise and confusion in which the inconsiderate took a part; prompted by the spirit of domination, and directed by one man, who sought to turn the elections in his favor, that he might be made President for life, inviolable and sacred, over a vast continent, whose inhabitants generally say that the object of their misfortunes and blood, was not to procure for themselves a tyrant. And they may add, that such desolation, such bloodshed, and such immense sacrifices, were not made to transfer the South Americans from the dominion of an old reigning family to another new one, but to establish equal rights, to breathe the air of freedom, and to repress and punish every infractor of the laws.

The people, undismayed, still prosecuted their proceedings, notwithstanding that some were oppressed, especially those of the South. Bolivar, surprised when he saw the elections, at Bogota, though made in his presence, turning so contrary to his expectations, became indignant when with the list of all the Deputies of the Republic in his hands, he ascertained the result, and found that a majority consisted of inflexible patriots. Coincident with this, in point of time, was the news of a second attempt in the Republic of Bolivia, which occurred on the 26th December 1827, and was known at Bogota on the 28th of February: an attempt equal to that of Lima; in which the Colombian troops who were in La Paz, consented to the request that they would be no longer instruments of tyranny, and raised the shout of liberty. This is another proof that there are virtues in America, and that the Americans are worthy to be free.

Bolivar now no longer desired the Convention; seeking only for absolute power, that he might be in his element, rule over the Colombians, levy troops and invade Peru. He invested himself with extraordinary power, that is, absolute command, while the nation was in perfect peace,—and determined on a journey to the North of the Republic, under pretence of interior commotions and foreign invasions which had no existence, dividing the executive power among five persons.—When there was not a conspirator in the whole Republic, nor the least fear of a conspiracy on any side, unless that be called such which Bolivar himself was preparing, and which finally broke out against the Convention, he issued, through his Secretary, a decree against conspirators which exceeded those issued by Tiberius through his Secretary Sejanus, and by Arcadius through Eutropius. All this was done on the 19th and 26th of February; while on the 29th Bolivar said in his message to the Convention, that "he had the good fortune of being able to present Colombia *united and submissive to the voice of the Convention*:" a message which will be admired to the remotest ages; but which, unfortunately is in direct contradiction to all his actions. By transient publications in the same distant places of the North and South, and under parallel dates, a question was broached relative to the illegitimacy of the Convention; and in these puerile discussions, the ideas of only one headwere embodied, and the dialect of the 11th century was revived.

(*To be continued.*)